

Anisisop

Agastache foeniculum (indianermynte)

Anisisop er en flerårig plante, der dufter af lakrids og kan fornemmes på lang afstand på varme sommerdage. Den er vinterhårdfør, hvis ikke kulden er alt for streng.

Anisisop er indført fra Nordamerika af biavlere, da den er en fremragende biplante.

Også indianerne holdt meget af den. De brugte den til at dæmpe feber og i forbindelse med forkølellestilstande, forbrændinger og sår.

Anisisop har en kantet opret stængel og savtakkeblade. Den blomstrer med flotte blå aks fra juli til oktober og bliver omkring en meter høj.

Den bryder sig ikke om fugtige voksesteder, men elsker sol og varme.

Til dyrkning sås indianermynte om foråret, og spirer efter en uges tid. De nye små planter må ikke forveksles med brændenælder og dyrkes lettest ved drivning i potter ved stuetemperatur. Ved udplantning plantes med 30-40cm mellemrum, da planten bliver temmelig stor og kræver god plads. Ved såning på friland, bør jordtemperaturen være mindst 20 grader.

Det er let at høste frø fra indianermynte, stil den afblomstrede plante på hovedet i en spand og bank de modne frø af, når de løsnes. Synes den godt om sit voksested i haven, vil planten meget gerne selv formere sig og kan undertiden blive lidt overvældende. Frøene virker beroligende ved tygning, og har været brugt af soldater, som nervelindring og til sårpleje.

Den er en af de ældst kendte medicinplanter. Kun de modne frø anvendes.

Der findes forskellige arter af indianermynte, især den koreanske, Agastache rugosa, er populær og indgår i forskning af kræft. For alle arter gælder, at blade og blomst er velegnede i køkkenet. Pluk bladene løbende og brug dem friske til en kop te, eller put dem i retter med lyst kød eller fisk. De er også gode i kryddersnapsen og kan bruges kandiserede som kagepynt.

Anisisop har været dyrket kommercielt pga. den fine aroma honning får fra blomsterne. I Middelalderhaven vokser Anisisop i bedet med teplanter og i krydderurtebedet.